

בס"ד. ש"פ נשא, ד' סיון ה'תשמ"א.

הנחת התי' בלתי מוגה

1) נשא את ראש בני גרשון גם הם גר' הנה עניין נשיאת הראש דבני גרשון, ועד"ז דבני קהתי (הנזכר לפני"ז) ודבני מררי (שליח"ז) קשור עם עבודת הלויים בקשר לנשיאת המשכן וכליו, והקמתו והורדתו, בצח מסעות בניי במדבר.

והנה התורה היא נצחית, דמזה מובן, שפרטי הדברים שבניין זה הם הוראות נצחיות בעבודת כה"א מישראל. ובפרט ע"פ הנה"ל שענין זה קשור עם הקמת והורדת המשכן, דעניין המשכן (לח"א) כא"א מישראל. והנה"ל, דיש הוראה נצחית מג' המשפחות ושבת לוי שצמקו ננשא את המשכן ככליו, קהת גרשון ומררי. וצריך להבין מהי הוראה זו. גם צריך להבין מה שבבני קהת נאמר נשא את ראש בני קהת, ובבני גרשון נאמר נשא את ראש בני גרשון גם הם, היינו שגם בהם ישנו עניין נשיאת הראש, אבל הוא באופן של "גם הם", שהם שפלים לבני קהת, ואילו בבני מדבר לא נאמר הלשון דנשיאת ראש אלא רק "תפקוד אותם". גם הוראה להבין מהי ההוראה בעניין המסעות בכלל, שגם בהם יש הוראה מיוחדת בעבודת האדם שהרש הם שוררים עם עניין הקמת והורדת המשכן כנ"ל. וגם צריך להבין וזהנה כמה מסעות היו לפני בני המשכן, והאם שרוב המסעות היו לאחר בני המשכן, והחורות על הרוב מדבר, מ"מ, מכיון שמסופר בתורה גם ע"ד המסעות הראשונים, ובאריכות גדולה, לפי ערך תורתם של בניי, וכיו"ב, היינו שגופי תורה שניחננו בורמיהז בלבד נאות יתירה באריכות, ולפי"ז צ"ל שיש גם בהם הוראה מיוחדת בעבודת כא"א מישראל, גם לאחר שהוקם המשכן.

אלא יאמר
אלא יאמר

2) והנה כללות עבודת האדם עלי אדמות היא להיות בבני מהלך ונסוע הנגבה. וזוהי הנושמה ירדה למשה, מאיגרא רמא לבניא עמיקתא, וילידה זו היא לצורך עלי, שתעלה למקום גבוה יותר מן המקום שממנו ירדה, וכמ"ש, והורו פ"ס, ח. (8) לך לך יב, ט. (9) קהלת יב, ד.

1) פרשתנו ד, כב. (2) תניא רפי"ז. (3) תרומה כה, ח. (4) ר"ח (שער האהבה פ"ו קרוב לחלתו). שלי"ה (ש' האותיות אות ל'. מס' מעניית רד"ה מעניין העבודה. פ' תרומה חלק תר"א - שכו, ב. שכו, ב). לקי"ת ריש פרשתנו כ, ב. כג, ד. רב"מ. (5) במדבר ד, ב. (6) פרשתנו ד, כט. (7) ראה ב"ר פ"ס, ח. (8) לך לך יב, ט. (9) קהלת יב, ד.

משיח, מ"מ הרי ידוע³⁸ שמי"ת לא יהי' עוד פעם והכל ניתן במ"ת, דמזה מובן שמזמן מ"ת עתה באים לחורו של משיח, וגם התפלה חזי' בתכלית השלימות כמ"ש גבי קרבנות (קו) העבודה והתפלה) ושם נעשה לפניך כמצות רצונך.

ומעין זה ישנו בזמן הגלות, שלימות החורה ושלימות התפלה, ומתוך שמה' וטוב לבב ומחור הרחבה, ועי"ז התפלה היא בבחי' תפלה עשיר [שאר"ז ל"ט במדרש דתפלה עשיר היא תפלות של משה, שעל ידו נמשכים העניינים דמב"ב"ס באורה"מ, כמ"ש וידבר ה' אל משה דוקא במדב"ס גו'³⁹, ויש בה גם למעלה תפלה העני, כידוע מאמר הבעש"ט⁴⁰ ז"ל ע"פ תפלה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו, שתפלת העני היא שאינו רוצה בשום היכלות ואוצרות וכו' אלא רצונו לשפוך שיחו לפני ה' [כלומר, דמה שהסתר לו הוא שהי' לפני ה' גו', שהרי מצות התפלה ענינה להתפלל על מילוי מסורו⁴¹], והרי לגבי ה', ובפרט לפני ה', העשיר הכי גדול הוא בבחי' עני. ועי' שהתפלה היא כדבעי הרי תפלה נשמעת ותורתו מתברכת, שהי' גילוי תורתו משיח, ובלשון תרומ"ס בסיום ספרו שהנבואים ישיגו דעת בוראם. ואז יהי' גילוי המשיח שהוא בחי' יהודה⁴², יחיה לילך, שמאחד את כל ישראל. ועי"ז יקויים היעוד דכמו נכתב כן אני נקרא⁴³, הרינו שיתבטלו המחיצות וההבדלות והחילוקים ביין בחי' נכתב לבחי' נקרא, והי' ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד⁴⁴, בביאת משיח צדקנו בגאולה האמתית והשלימה, ובמהרה בימינו ממש.

38) ד"ה ויאמר משה חש"ט פ"ו. (39) ראה שמו"ר פכ"א, ד. זח"א קסח, ב. (40) כש"ט סי' צב. (41) חללים קב, א. (42) ראה קונטרס "ענינה של תורת החסידות" ס"ה. וש"נ. (43) ראה פסחים נ, א. (44) זכרי' יד, ט.

* -----

הנחת התי' בלתי מוגה

38) ד"ה ויאמר משה חש"ט פ"ו. (39) ראה שמו"ר פכ"א, ד. זח"א קסח, ב. (40) כש"ט סי' צב. (41) חללים קב, א. (42) ראה קונטרס "ענינה של תורת החסידות" ס"ה. וש"נ. (43) ראה פסחים נ, א. (44) זכרי' יד, ט.

